

ЗАРУБІЖНІ ТА ВІТЧИЗНЯНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Кузнецова О.Ю. (Національний університет «Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого»)

Винайдені системи письма, друкарський прес, спеціальні дощечки, папір, перо, чорнила, олівці свого часу стали першими технологічними розробками, що були використані в освіті. У другій половині ХХ ст. розвиток технології привів до використання низки технічних розробок-пристроїв в освітніх цілях, створення технічних засобів спеціально призначених до використання у навчанні, а з часом й формування технологічного підходу як наукового обґрунтування ефективного цілеспрямованого педагогічного процесу.

У західній педагогіці педагогічна технологія привертає інтерес дослідників (теоретиків і практиків), з одного боку, як засіб диференціації навчання, з іншого, як можливість підвищення ефективності навчання, зменшення непродуктивних витрат в освіті, створення умов для доведення всіх студентів до єдиного наперед спланованого рівня оволодіння знаннями, уміннями і навичками на основі системного підходу, котрий передбачає визначення цілей і конструювання навчального процесу, а також перевірку ефективності роботи навчальних систем, моделей, їх випробування та розповсюдження.

Сучасні вітчизняні та зарубіжні дослідження у галузі педагогічної технології становлять поєднання двох течій: застосування технологічних засобів-пристроїв у навчальному процесі та розвиток технологій навчання.

У навчанні іноземних мов пріоритетності набуло з'ясування питань ефективного застосування технічних і інформаційно-комунікаційних пристроїв у навчальному процесі: мовних лабораторій, магнітофонів, відеотехніки, комп'ютерів. У ході вивчення їх освітніх можливостей учені-дослідники і вчителі-практики займалися і займаються обґрунтуванням перспектив максимальної ефективності їх використання у навчанні, досліджують і розробляють навчальні програми з їх використанням, впроваджують педагогічні технології акцентуючи педагогічні можливості нової техніки. Педагогічні технологічні розробки кінця ХХ ст. висвітили їх значний потенціал для розвитку творчих, дослідницьких, когнітивних здібностей студентів, перспективи індивідуального самостійного вивчення мов.

У спрямованості лінгвістичних та лінгводидактичних досліджень чітко простежуються зміни пріоритетів у пошуках ефективних шляхів вирішення проблем мовної освіти у відповідності з поширенням певних дидактичних і методичних доктрин та розвитком технології, її застосуванням в освітніх цілях, зміщенням акценту на студента, його особистісний розвиток та навчальну діяльність, мотиви, потреби. Виокремились два провідні напрями теоретичних педагогічних досліджень у навчанні іноземних мов: 1) базовані на вирішенні проблем навчання іноземних мов, в основі яких лежать національні педагогічні, лінгводидактичні ідеї, доктрини, викликані кардинальними реформами в освітній сфері на всіх рівнях освіти; 2) із стрімким розвитком міжнародних відносин, формуванням і визначенням спільних освітніх пріоритетів на Європейському континенті, серед яких одним з провідних було визначено створення спільного мовного середовища, виокремились спільні європейські дослідження і проекти, спрямовані на досягнення базових цілей, визначених у документах Ради Європи.